

Ἀπὸ τὴν μίνησιν τῶν Ἰδεῶν

ΝΕΑΙ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑΙ

Γ Κ Ρ Ε Ν Ο Μ Π Λ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΝ ΚΑΙ ΝΟΜΙΚΟΝ ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΝ ΤΗΣ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ

Ἡ Νομικὴ σχολὴ τῆς Γκρενμόπλ ἀπὸ πολλοῦ ἤδη χρόνου ἀσχολεῖται μὲ νομικὰ ζητήματα τὰς ὁποῖα θέτει ὁ ἠλεκτρισμός.

Τὸ 1925, καθιερώθησαν «διαλέξεις νομοθεσίας τοῦ λευκοῦ ἀνθρακος», μὲ τὴν πρόθεσιν «νὰ διδάξουν μὲ συστηματικὸν τρόπον τὴν νομοθεσίαν τὴν εἰδικῶς προοριζομένην διὰ τοὺς μέλλοντας ἠλεκτρολόγους μηχανικοὺς» (μία ἔδρα ὑπῆρχε ἤδη ἀπὸ τὰς ἀρχὰς τοῦ αἰῶνος), κατόπιν, δι' Ὑπουργικῆς ἀποφάσεως τῆς 9ης Μαρτίου 1925 ἐδημιουργήθη ἓνα «Δίπλωμα Νομικῶν Σπουδῶν τοῦ λευκοῦ ἀνθρακος καὶ τῶν ἠλεκτρικῶν βιομηχανιῶν».

Ἀργότερον ἐκρίθη σκόπιμον νὰ δημιουργηθῆ ἓνα πραγματικὸν κέντρον μελετῶν νομικῶν καὶ οἰκονομικῶν προβλημάτων ἀναφερομένων εἰς τὸν λευκὸν ἀνθρακα, τὴν παραγωγὴν, τὴν μεταφορὰν καὶ τὴν διανομὴν τῆς ἠλεκτρικῆς ἐνεργείας.

Οὕτω, διὰ διατάγματος τῆς 31ης Δεκεμβρίου 1943 ἱδρῦθη τὸ Ἰνστιτοῦτον νομοθεσίας τοῦ λευκοῦ ἀνθρακος καὶ τῶν ἠλεκτρικῶν βιομηχανιῶν μὲ τὴν μορφήν ἐνὸς Πανεπιστημικοῦ Ἰνστιτούτου, διοικουμένου ὑπὸ τοῦ συμβουλίου τῆς Νομικῆς σχολῆς καὶ διευθυνομένου ὑπὸ τινος καθηγητοῦ τῆς σχολῆς αὐτῆς.

Ἀπὸ τοῦ δευτέρου ὁμως Παγκοσμίου πολέμου, ἡ ἐξέλιξις τῆς οἰκονομικῆς πραγματικότητος καὶ ἡ ἀλλαγὴ τῶν θεσμῶν ἐτροποποίησαν εἰς μὲγαν βαθμὸν τὸ πλαίσιον ἐντὸς τοῦ ὁποίου ἀρμόζει νὰ μελετήσωμεν τὰ προβλήματα τοῦ ἠλεκτρισμοῦ. Ἴδου διατὶ ἐκρίθη σκόπιμον νὰ δημιουργηθῆ εἰς μοναδικὸν ὄργανισμὸν, δυνάμενος νὰ προαγάγῃ τὰς ἐρεῦνας εἰς τὸν τομέα τῆς οἰκονομίας καὶ τοῦ ἐνεργειακοῦ δικαίου, οἰαδηπότε καὶ ἂν εἶναι ἡ πηγὴ τῆς ἐνεργείας.

Ὁ ὄργανισμὸς αὐτὸς εἶναι ἓνα πανεπιστημιακὸν Ἰνστιτοῦτον ὀνομαζόμενον : Οἰκονομικὸν καὶ Νομικὸν Ἰνστιτοῦτον τῆς Ἐνεργείας, ἐξαρτώμενον, ἐπισημονικῶς, ἐκ τῆς Νομικῆς σχολῆς.

Ὁ μετασχηματισμὸς τοῦ Νομικοῦ Ἰνστιτούτου τοῦ λευκοῦ ἀνθρακος καὶ τῶν ἠλεκτρικῶν βιομηχανιῶν εἰς Οἰκονομικὸν καὶ Νομικὸν Ἰνστιτοῦτον τῆς Ἐνεργείας ἀπῆτει μίαν ἀλλαγὴν εἰς τὴν ὀργάνωσιν τῆς διδασκαλίας. Δυνάμεθα νὰ παρατηρήσωμεν ὅτι τὴν ἀλλαγὴν αὐτὴν ὑπεγόρευσαν δύο αἰτία :

1) Ἡ διεύρυνσις τοῦ κοινοῦ : Εἰς τὸ Ἰνστιτοῦτον ἱδρῦθησαν τρία τμήματα, τὸ ἓνα ἀπηυθύνετο εἰς τοὺς κατόχους διπλώματος μιᾶς σχολῆς μηχανικῶν, εἰς τοὺς μαθητὰς τῶν Ε.Ν.Σ.Ι. καὶ εἰς τοὺς σπουδαστὰς τῶν Σχολῶν θετικῶν ἐπιστημῶν. Τὸ τμήμα αὐτὸ θὰ ἐπιμένῃ ἰδιαιτέρως ἐπὶ τῶν νομικῶν καὶ οἰκονομικῶν προβλημάτων.

Τὸ δεῦτερον τμήμα ἀφορᾷ τοὺς σπουδαστὰς τῶν νομικῶν σχολῶν, νομικοὺς ἢ οἰκονομολόγους. Τὸ πρῶτον ἔτος τῆς διδασκαλίας τῶν ἀφιερώνεται εἰς τὴν μελέτην τεχνολογικῶν μαθημάτων τὰ ὁποῖα θέτει ἡ βιομηχανικὴ δραστηριότης.

Τὸ τρίτον τμήμα ἀπευθύνεται εἰς τοὺς σπουδαστὰς τῶν φιλολογικῶν σχολῶν. Ἡ τρίτη αὕτη κατηγορία σπουδαστῶν, ἵνα τύχῃ διπλώματος, ὀφείλει νὰ παρακολουθήσῃ τὸ σύνολον τῶν μαθημάτων.

Ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι δὲν ἔχουν ἀνωτάτην μόρφωσιν, ἔχουν ὁμως τὸ δικαίωμα νὰ παρα-

κολουθήσουν τὰ μαθήματα τοῦ Ἰνστιτούτου, θὰ κατευθύνωνται ἀπὸ τὸν Διευθυντὴν τοῦ Ἰνστιτούτου, ἀναλόγως μὲ τὴν ἰδιαιτέραν τῶν κατάστασιν, εἰς ἓνα πρῶτον ἔτος σπουδῶν, μὲ βᾶσιν εἴτε τὴν τεχνολογίαν εἴτε τὸ δίκαιον καὶ τὴν οἰκονομίαν.

2) Ἡ αὐξηθεῖσα εἰδίκευσις εἰς τὰ προβλήματα τῆς ἐνεργείας : Τὸ δευτέρον ἔτος διδασκαλίας εἶναι, πράγματι, ἐξ ὀλοκλήρου ἀφιερωμένον εἰς τὴν μελέτην τῶν ἐνεργειακῶν προβλημάτων τοῦ διοικητικοῦ δικαίου καὶ τῆς πολιτικῆς ἢ κοινωνικῆς οἰκονομίας.

Τέλος, τὸ Οἰκονομικὸν καὶ Νομικὸν Ἰνστιτούτον τῆς Ἐνεργείας ἀσχολεῖται, ἐν συνδυασμῷ μὲ τὰς ἐνδιαφερομένας βιομηχανίας, νὰ προαγάγῃ διαφόρους ἐρεῦνας ἐπὶ τῶν ἐνεργειακῶν προβλημάτων. Πρὸς τοῦτο δύο ἐρευνηταὶ ἐργάζονται σήμερον εἰς τὸ Ἰνστιτούτον. Ἡ πρώτη ἐρευνα ἀφορᾷ τὰς ἐνεργειακὰς ἐπενδύσεις εἰς τὴν Οἰκονομικὴν ἀνάπτυξιν καὶ ἡ δευτέρα τὰ ἀποτελέσματα τῆς εὐθηνῆς ἐνεργείας. Προβλέπεται ὅτι τὸ μικρὸν αὐτὸ συνεργεῖον θὰ αὐξηθῇ εἰς ἀρίθμον κατὰ τὰ προσεχῆ ἔτη, τὸ ἔργον δὲ τῆς ἐρέυνης θὰ ἀποτελέσῃ μετὰ τῶν μαθημάτων τὴν κυρίαν δραστηριότητα τοῦ Ἰνστιτούτου.

Γενικὴ ὀργάνωσις τοῦ Ἰνστιτούτου

Τὸ Ἰνστιτούτον ἔχει ὡς σκοπὸν :

1) Νὰ συγκεντρώνη τὴν διεθνή βιβλιογραφίαν καὶ νὰ προαγάγῃ τὰς ἐρεῦνας τὰς ἀφορώσας τὰ οἰκονομικὰ προβλήματα τῆς ἐνεργείας·

2) νὰ προσελκύνῃ ἐρευνητὰς ἀπὸ τοὺς ὁποίους θὰ ἀποτελέσῃ τὸ κέντρον τῆς ἐργασίας·

3) νὰ προσφέρῃ μίαν πλήρη διδασκαλίαν εἰς τοὺς σπουδαστάς·

4) νὰ παρέχῃ, ὑπὸ μορφὴν ἀσκήσεως σπουδῶν, μίαν συμπληρωματικὴν οἰκονομικὴν καὶ νομικὴν μόρφωσιν εἰς τὰ μέλη τοῦ προσωπικοῦ τῶν βιομηχανικῶν ἐπιχειρήσεων τοῦ τομέως τῆς ἐνεργείας·

5) νὰ ὀργανώνη συγκεντρώσεις, συνδιαλέξεις, ὁμιλίας καὶ ἐπιστημονικὰ συνέδρια μὲ θέματα τῆς ἀρμοδιότητός του·

6) νὰ ἐκδίδῃ ἐργασίας καὶ περιοδικὰ σχετικὰ μὲ τὴν οἰκονομίαν ἢ τὸ ἐνεργειακὸν δίκαιον.

Ὁ κ. Hubert Brochier, νῦν Διευθυντὴς τοῦ Οἰκονομικοῦ καὶ νομικοῦ Ἰνστιτούτου τῆς ἐνεργείας, τῆς Νομικῆς σχολῆς τῆς Γκρενόμπλ, βοηθεῖται ὑπὸ ἐνὸς συμβουλίου τελειοποιήσεως τὸ ὁποῖον ἔχει πρόεδρον τὸν πρῦτανιν καὶ ἀντιπρόεδρον τὸν κοσμήτορα τῆς Νομικῆς σχολῆς. Περιλαμβάνει ἀκόμη : πέντε ἐκπροσώπους τῶν Σχολῶν τῆς Γκρενόμπλ, πέντε ἐκπροσώπους βιομηχανικῶν ἐνεργείας καὶ ἐξ προσωπικότητας, προτεινομένης λόγῳ ἀρμοδιότητός των, ὑπὸ τῶν ἄλλων μελῶν τοῦ Συμβουλίου.

Νέα Πτυχία, Λίλλα

Δι' ἀποφάσεως τῆς 23ης Μαΐου τοῦ 1957 ἐπετράπη εἰς τὴν Σχολὴν Θετικῶν ἐπιστημῶν τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Λίλλης νὰ ἀπονέμῃ ἓνα δίπλωμα ἀνωτέρων σπουδῶν ἠλεκτρονικῆς βιομηχανίας καὶ βοηθητικῶν μηχανισμῶν. Τὸ δίπλωμα αὐτὸ ἀναγράφεται εἰς τὴν ὁμάδα III, τῆς σειρᾶς B τοῦ πτυχίου θετικῶν ἐπιστημῶν.

Τὸ ἐτήσιον πρόγραμμα διδασκαλίας, καταρτισθὲν τὴν 1ην Νοεμβρίου 1956, ὑποδεικνύεται ὡς ἀκολούθως :

Ἡλεκτρονική, 36 ὥραι. (Καθηγηταί : κ. κ. Rouelle καὶ Dehors).

Γενικὴ ἠλεκτρονικὴ, 18 ὥραι. (Καθηγητής : κ. Arnould).

Βιομηχανικὴ ἠλεκτρονικὴ, 18 ὥραι. (Καθηγητής : κ. Dehors).

Θεωρίαι τῶν δεσμίων συστημάτων, 18 ὥραι. (Καθηγητής : κ. Dehors).

Όργανα βοηθητικῶν μηχανισμῶν καὶ ἐφαρμογαί, 18 ὥραι. (Καθηγητής: κ. Delhors).

Άσκήσεις καὶ προβλήματα, 54 ὥραι.

Πρακτικαὶ ἐργασίαι, 54 ὥραι.

MOMPELLIE

Εἰς τὴν Σχολὴν θετικῶν ἐπιστημῶν καθιέρωσαν ἓνα δίπλωμα ἀνωτέρων σπουδῶν ἠλεκτρονικῆς καὶ ἓνα μάθημα κβαντικῆς μηχανικῆς.

Ἡ Σχολὴ Θετικῶν ἐπιστημῶν, ὁμοῦ μετὰ τῆς φαρμακευτικῆς Σχολῆς, ἀπονέμει ἐπίσης τὸ ἐθνικὸν δίπλωμα οἰνολογίας.

Εἰς τὸ Πιρπινιάν ἔγινε ἓνα κέντρον γενικῶν μαθηματικῶν.

ΠΟΥΑΤΙΕ

Εἰς τὴν Ἐθνικὴν Ἰατρικὴν καὶ φαρμακευτικὴν Σχολὴν τῶν πόλεων Τουρ καὶ Λιμόζ, ἀπὸ 1ης Νοεμβρίου 1957, καθιερώθη ἓνα μάθημα τῶν S. P. C. N.

Ἐνα δίπλωμα ἀνωτέρων σπουδῶν ἐφηρμοσμένης γεωλογίας εἰς τὰς μεταλλευτικὰς ἐρεῦνας καὶ τὴν ὑδρογεωλογίαν (2ος κύκλος).

Ἐνα δίπλωμα ἀνωτέρων σπουδῶν ἐφηρμοσμένης φυτικῆς βιολογίας, ὁμὰς VIII, τῆς σειρᾶς C (θεωρητικαὶ καὶ φυσικαὶ ἐπιστῆμαι). Ἀπόφασις 21ης Νοεμβρίου 1957, ἓνα δίπλωμα ἀνωτέρων σπουδῶν ἠλεκτροτεχνικῆς, ὁμὰς III, τῆς σειρᾶς B (Ἐφηρμοσμένα φυσικὰ ἐπιστῆμαι). Ἀπόφασις 21ης Νοεμβρίου 1957.

Ἐνα δίπλωμα ἀνωτέρων σπουδῶν ἐφηρμοσμένης ἠλεκτρονικῆς καὶ ἐνεργειακῆς δεσμύσεως, ὁμὰς IV, τῆς σειρᾶς B (ἐφηρμοσμένα φυσικὰ ἐπιστῆμαι). Ἀπόφασις 21ης Νοεμβρίου 1957.

Ἐνα δίπλωμα ἀνωτέρων σπουδῶν ἐφηρμοσμένης μοριακῆς φυσικῆς, ὁμὰς III, τῆς σειρᾶς B (ἐφηρμοσμένα φυσικὰ ἐπιστῆμαι). Ἀπόφασις 21ης Νοεμβρίου 1957.

Ἐδημιουργήθη ἀκόμη ἓνα δίπλωμα ψυχοφυσιολογίας τὸ ὁποῖον ἐπιτρέπει τὴν παροχὴν πτυχίου γενικῆς ψυχολογίας. Διὰ τὴν προετοιμασίαν αὐτοῦ τοῦ διπλώματος, παρεχόμενον ὑπὸ τῆς Σχολῆς θετικῶν ἐπιστημῶν, ὁ κ. Simonpon, ὁ ὁποῖος προσφάτως ὠνομάσθη maître de conférences, δίδει μαθήματα ψυχοφυσιολογίας.

ΤΟΥΛΟΥΖΗ

Δι' ἀποφάσεως τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ ὑπὸ ἡμερομηνίαν 12 Ἰουνίου 1957, ἰδρύθη εἰς τὴν Φιλολογικὴν Σχολὴν τῆς Τουλούζης μία θέσις βοηθοῦ καθηγητοῦ τῆς ρωσικῆς. Ταύτην κατέλαβε ἡ Δνις Peltier, agrégée τῆς ρωσικῆς. Ἡ Σχολὴ θὰ ἀπονέμῃ ἓνα δίπλωμα πρακτικῆς μελέτης τῆς ρωσικῆς.